

Σέρρου, Παλαίους. ἔρανος
ΠΦΣΚ 33 σ. 76-77

Ζαγορίων, τό

17 αἰ.

ἔτος θ. Σέρρων δημοσιάζεται ἕως ἀνω. τό μακρότερον χρονιόν ση-
μείωμα ἐν θαλασσίῳ κώδικει τῷ 12' αἰ. (σφ' αὐτῶν):
καὶ ἔτος αχθ'. Εἰς τοὺς χηλῆς ἱεροσολίμους ὠρδοῦντο τρεῖς τῷ ἔ-
τει ἀπὸ Χριστοῦ ἔργον χηλῶν βαρύνον δὲ δὸν εὐρέθει πῦνα γὰρ ἰω
δημητῷ βαρύνον καὶ χειρότερον. ἔς οὗτο ἔχοντες τὰ γνή-
ματα καὶ ἐψύχοντο θαλάσσια καὶ χηλῶν καὶ γὰρ καὶ
καὶ τὸ χηλῶν ἀρχισιν Ἰανουαρίον ἐν σταγ' ἔστα ἔς τὴν
ἀρότην τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς καὶ εἰσὶν χηλῶν ἀπὸ τὴν Δο-
βριάν [τῷ Ζαγορίων] καὶ ὅπως σηθαμαῖ 1ε' καὶ ἐψύχοντο
ἔως τοῦ Ἀπριλίου σταγ' οὗτο οὗτο θαλάσσια δὲ ἐκίχον ἔξο ὅλε
(νε)ρὸν καὶ ὄχον . . . ἢ βρίσκει ἦτον τὸ κη. . . ἀσ(σά)ρ'

τὸ σιτάρη ἀν(α)ρὴν ὑπιδάξει . . . ὅς τὸ γένος αὐτῶν
 ἀν(α)ρὴν δ' ἔχουσιν ἱερογόνους ὁ αὐτὸς » [ὡς Ζαχάρω], »

